

[Albersten]

og det er i høj grad hr. Henrik Toft, der har formuleret dette her – om noget, som nu er sat på plads, og så er det, jeg appellerer ikke til hr. Henrik Tofts vildskab, men til hans ansvarlighed både økonomisk og socialpolitisk.

Jeg skal gerne supplere det, ministeren har oplyst, med at sige, at jeg har bedt en række af mine kolleger kontakte deres hjemstedskommuner. 23 kommuner viser nøjagtigt det samme resultat – lidt afvekslende, alt efter om det var et større eller et mindre bysamfund – nemlig at antallet og procenten af dem, der fik supplerende hjælp, svarer til det skøn, vi blev præsenteret for i første omgang, og som vi har fået bekræftet af ministeren i dag. Det har altså det indsamlede materiale yderligere bekræftet, og det vil sige, at vi efter det udgiftsoverslag, der er lagt frem, må regne med en merudgift på 300 mill. kr.

Hr. Askjær Jørgensen nævner, at det er uforsvarligt, at vi ikke straks accepterer det, som SF her har formuleret. Dertil vil jeg sige, at det er uforsvarligt ud fra mange aspekter, og ministeren har nævnt nogle af dem, men jeg vil tilføje et enkelt mere. Af samtalerne med disse kommuner fremgår det klart, at de anser en reform af denne art i det tempo, som man her fastlægger, for uforsvarlig og urimelig, når man tager problematikken i betragtning.

Der næst skal jeg sige til fru Yvonne Herløv Andersen, at der ved en stillingtagen til dette sandelig ikke er tale om, at man dermed har bundet sig til en kommende pensionsreform. Man har ved at markere en tilslutning til den formulering, som vi har givet, givet udtryk for, at man vil løse et isoleret problem, og dermed også lagt op til, at vi starter en saglig diskussion, hvortil jeg er sikker på at fru Yvonne Herløv Andersen kan give saglige og gode bidrag. Det har hun altså villet afskære sig fra, og det beklager jeg meget; jeg ved ikke, om det helt svarer til det, hun egentlig har ønsket. Jeg beklager, at man ikke har villet afsætte tilstrækkelig tid, ikke har udvist en tilstrækkelig forhandlings-evne og derved altså også bidraget til at slå en pensionsreform, som vi alle ønsker, næsten i stykker. Det er dybt beklageligt, men vi må jo erkende, at et flertal er et flertal.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal gerne svare hr. Askjær Jørgensen, hvorfor jeg mener, at dette forslag ikke kan gennemføres. Det kan det ikke, fordi det flertal af partier, der står bag, indeholder partier, som ikke er parate til at betale, hvad det koster fra 1. januar 1983. Hr. Askjær Jørgensen kunne jo gøre sig den umage selv at læse det betænkingsbidrag, som de pågældende partier inklusive fremskridtspartiet er kommet med, og hvor der udtrykkeligt står, at man ikke tror, dette koster det, det koster. Det er jo tro og ikke viden, og så kan man sagtens henholde sig til det, men når man kommer frem til det tidspunkt, hvor man skal gennemføre reformen, koster det altså desværre mere, end man troede.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det var altså en grov underkendelse. Fru Aase Olesen mener altså, at det, fru Aase Olesen stemmer for, altid er noget, som man vil være ansvarlig for, når det skal finansieres. Og så postulerer man her, at det, vi andre stemmer for, skulle vi ikke være parate til at finansiere. Selvfølgelig er vi det, og vi kan sagtens anvise fru Aase Olesen, hvor pengene kan tages fra.

For øvrigt kan jeg sige, at oplysninger, der fremkommer ved, at nogle socialdemokratiske socialudvalgsmedlemmer telefonerer rundt til andre socialdemokrater, baserer vi overhovedet ikke vores vurdering på, og de oplysninger, ministeren har hentet ind på den facon, reagerer vi overhovedet ikke på. Vi tror overhovedet ikke på de skøn; de er mere komplicerede, og der er mange flere ting, der går ind i det. Pensioner er jo også skattepligtige, og der er mange andre ting; jeg tror ikke på ministerens forklaring.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det generer mig ikke så meget, hvad hr. Askjær Jørgensen tror eller ikke tror, men det kunne interessere mig vældig meget at vide, om venstre og de konservative er parate til en pensionsreform for de laveste invalidepensionister, som koster godt og vel 300 mill. kr. i 1983. Hvis vi kan få deres ord for det heroppefra, kan vi overveje sagen.